

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 248/2010

z dnia 24 marca 2010 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 określające szczegółowe zasady wdrażania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj oraz rozporządzenie (WE) nr 504/2007 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania ustaleń dotyczących dodatkowych należności przywozowych w sektorze mleka i przetworów mlecznych

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 143 lit. b) w związku z jego art. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 614/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wspólnego systemu handlu albuminami jaj i mleka ⁽²⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 3 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽³⁾ oraz art. 4 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 504/2007 ⁽⁴⁾ przewidują, że gdy cena importowa cifa danej przesyłki jest wyższa niż stosowana cena reprezentatywna, importer musi złożyć zabezpieczenie, o którym mowa w art. 248 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽⁵⁾, równe kwocie dodatkowej należności celnej którą opłaciłby, gdyby należność ta była obliczona na podstawie ceny reprezentatywnej stosowanej dla danego produktu.
- (2) Jednakże w podobnym przypadku art. 38 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽⁶⁾ przewiduje, że importer wnosi zabezpieczenie, o którym mowa w art. 248 ust. 1 rozporządzenia

(EWG) nr 2454/93, równe różnicy między wysokością dodatkowego cła przywozowego, obliczonego na podstawie ceny reprezentatywnej mającej zastosowanie w odniesieniu do danego produktu, a wysokością dodatkowego cła przywozowego obliczonego na podstawie ceny importowej cifa danej przesyłki.

- (3) Ze względu na harmonizację metod obliczeniowych obowiązujących w różnych sektorach, należy ujednoczyć metodę przewidzianą w art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1484/95 i art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 504/2007 z metodą przewidzianą w art. 38 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.
- (4) Artykuł 3 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1484/95 oraz art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 504/2007 określają termin, w jakim importer ma udowodnić, że partia towaru została rozdysponowana w warunkach potwierdzających prawidłowość ceny importowej cifa. Okazuje się, że w praktyce procedura przywozu i sprzedaży towarów w ramach istniejącego systemu uległa znacznemu zróżnicowaniu. Uprzednio zakupem towaru w państwie trzecim, wprowadzeniem go do swobodnego obrotu i sprzedażą na terenie Wspólnoty zajmował się jeden podmiot gospodarczy, podczas gdy obecnie w poszczególnych działaniach uczestniczy kilka takich podmiotów, co sprawia, że dotrzymanie przedmiotowych terminów jest często niewykonalne. Należy zatem przedłużyć te terminy.
- (5) Należy w związku z tym odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 1484/95 i (WE) nr 504/2007.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 181 z 14.7.2009, s. 8.

⁽³⁾ Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 119 z 9.5.2007, s. 7.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽⁶⁾ Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1484/95 art. 3 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, importer musi wnieść zabezpieczenie, o którym mowa w art. 248 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, równe różnicy między wysokością dodatkowej należności celnej obliczonej na podstawie ceny reprezentatywnej mającej zastosowanie w odniesieniu do danego produktu, a wysokością dodatkowej należności celnej obliczonej na podstawie ceny importowej cif danej przesyłki.

4. Importer ma dwa miesiące od sprzedaży omawianych produktów, przy obowiązującym terminie dziewięciu miesięcy od daty przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu, na udowodnienie, że partia towaru została rozdysponowana w warunkach potwierdzających prawidłowość cen określonych w ust. 2. Niedotrzymanie któregokolwiek z tych terminów pociąga za sobą utratę złożonego zabezpieczenia. Na odpowiednio uzasadniony wniosek importera termin dziewięciu miesięcy może zostać jednakże przedłużony przez właściwe władze o maksymalnie trzy miesiące.

Złożone zabezpieczenie jest zwalniane w stopniu, w jakim zostały udowodnione w sposób zgodny z wymogami organów celnych warunki rozdysponowania towaru. W przeciwnym wypadku zabezpieczenie przepada jako forma opłacenia dodatkowych ceł.”.

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 504/2007 art. 4 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 marca 2010 r.

„3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, importer musi wnieść zabezpieczenie, o którym mowa w art. 248 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 (*), równe różnicy między wysokością dodatkowej należności celnej obliczonej na podstawie ceny reprezentatywnej mającej zastosowanie w odniesieniu do danego produktu, a wysokością dodatkowej należności celnej obliczonej na podstawie ceny importowej cif danej przesyłki.

4. Importer ma dwa miesiące od sprzedaży omawianych produktów, przy obowiązującym terminie dziewięciu miesięcy od daty przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu, na udowodnienie, że partia towaru została rozdysponowana w warunkach potwierdzających prawidłowość cen określonych w ust. 2. Niedotrzymanie któregokolwiek z tych terminów pociąga za sobą utratę złożonego zabezpieczenia. Na odpowiednio uzasadniony wniosek importera termin dziewięciu miesięcy może zostać jednakże przedłużony przez właściwe władze o maksymalnie trzy miesiące.

Złożone zabezpieczenie jest zwalniane w stopniu, w jakim zostały udowodnione w sposób zgodny z wymogami organów celnych warunki rozdysponowania towaru. W przeciwnym wypadku zabezpieczenie przepada jako forma opłacenia dodatkowych ceł.

(*) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 maja 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący